

Závěrečné stanovisko s návrhem opatření k nápravě ve věci odstranění reklamního zařízení umístěného na parc. č. 1479/97, k. ú. Košíře při ulici Peroutkova

A. Závěry šetření

Dne 14. 12. 2020 jsem vydal zprávu o šetření podnětu Spolku B. (dále „stěžovatel“). Stěžovatel se u příslušného silničního správního úřadu domáhal, aby úřad vyzval vlastníka k odstranění reklamního zařízení umístěného na parc. č. 1479/97 v k. ú. Košíře při ulici Peroutkova (dále „reklamní zařízení“). Správní úřad žádost stěžovatele odmítl z důvodu, že se předmětné zařízení má nacházet v souvisle zastavěném území obce.

Ve zprávě jsem provedl rozbor právní úpravy a relevantní judikatury ve vztahu k umístění reklamních zařízení v blízkosti pozemních komunikací. Podle zákona o pozemních komunikacích¹ podléhá zřízení a provozování reklamního zařízení povolení silničního správního úřadu za předpokladu, že se reklamní zařízení nachází v silničním ochranném pásmu. Naopak povolení není třeba v situaci, kdy se reklamní zařízení nachází v souvisle zastavěném území obce.

Souvisle zastavěným územím obce je území, na kterém se nachází pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a jež jsou evidovány v katastru nemovitostí. Pro účely vymezení souvisle zastavěného území obce nemůže být spojnice mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov.

Došel jsem k názoru, že předmětné reklamní zařízení se nachází v ochranném pásmu komunikace. Na základě tohoto zjištění jsem konstatoval pochybení Úřadu městské části Prahy 5, odboru dopravy (dále také „úřad městské části“), a Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah (dále také „magistrát“).

Za konkrétní pochybení jsem označil:

- (1) Úřad městské části pochybil, když jako příslušný silniční správní úřad v roce 2013 vydal stanovisko k umístění reklamního zařízení namísto povolení jako samostatného správního rozhodnutí.
- (2) Úřad městské části pochybil, když jako příslušný silniční správní úřad na základě podnětu stěžovatele nevyzval vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění.
- (3) Magistrát jako příslušný nadřízený orgán pochybil, když souhlasil s úřadem městské části, že se reklamní zařízení nachází v souvisle zastavěném území obce.

V podrobnostech odkazuji na text zprávy, kterou mají úřady i stěžovatel k dispozici.

1 Ustanovení § 31 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů.

B. Vyjádření úřadů

Oba úřady setrvaly na svém stanovisku, že se reklamní zařízení nachází v souvisle zastavěném území obce. Vzhledem ke strohým vyjádřením úřadů jsem před vydáním tohoto stanoviska oba úřady oslovil se žádostí o sdělení konkrétních důvodů, které je k tomuto přesvědčení vedou. Žádal jsem o sdělení, zda se úřady domnívají, že nezastavěný prostor, který je souvisle zastavěným územím obce celý obklopen, se automaticky stává jeho součástí. Současně jsem se ptal, zda po zaměření spojnic budov v souladu s metodikou Ministerstva dopravy změní úřady názor na vymezení souvisle zastavěného území obce.

B.1 Vyjádření Úřadu městské části Prahy 5

Úřad městské části uvedl, že vodítkem pro jeho postup byla metodika vydaná Ministerstvem dopravy² a názor nadřízeného orgánu – Magistrátu hlavního města Prahy. Současně poukázal, že podle ustanovení § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích může být ochranné pásmo zřízeno pouze po jedné straně komunikace. Nicméně úřad městské části tuto skutečnost pouze zmínil, netvrdil však, že předmětná komunikace je právě tou komunikací, které bylo zřízeno ochranné pásmo pouze po jedné straně.

B.2 Vyjádření Magistrátu hlavního města Prahy

I magistrát uvedl, že při stanovení souvisle zastavěného území obce při vyhodnocení předmětného území postupoval v souladu s metodikou Ministerstva dopravy.

Argumentuje, že reklamní zařízení je umístěno v souvisle zastavěném území obce dle parametrů stanovených v zákoně o pozemních komunikacích.³ Ke svému vyjádření připojil výřez z ortofotomapy (viz níže), na kterém se nachází zkoumané území. Magistrát do snímku zakreslil spojnice budov, které se nacházejí v blízkosti reklamního zařízení a vymezují dle jeho názoru souvisle zastavěné území obce.

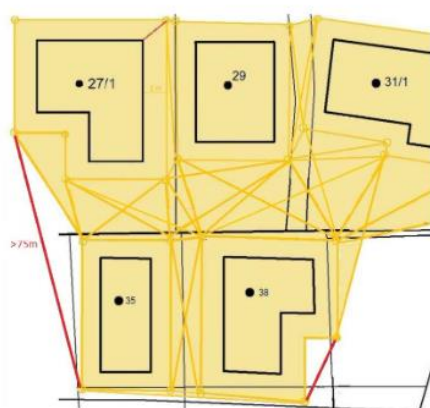
Umístění reklamního zařízení

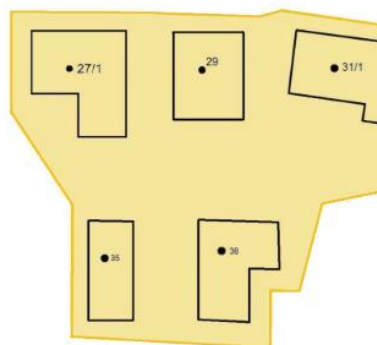
2 Metodická příručka Reklamní zařízení a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.

3 Ustanovení § 30 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů.

Na doplňující dotazy magistrát odpověděl, že se nedomnívá, že nezastavěný prostor, který je souvisle zastavěným územím obce celý obklopen, se automaticky stává jeho součástí. Nicméně s poukazem na obrázek č. 5 metodiky uvedl, že předmětné území je souvisle zastavěným územím obce.

Obrázek 4

Obrázek 5

- souvisle zastavěné území obce
- strana zvětšeného půdorysu / spojnice
- spojnice delší než 75m / spojnice mezi rohy zvětšeného půdorysu téže budovy – tyto spojnice nemají na existenci souvisle zastavěného území vliv

K obrázku č. 5 bych rád uvedl, že se nedomnívám, že ho lze aplikovat na řešenou situaci. Obrázek předpokládá, že i spojnice mezi rohy budov, které se nacházejí naproti sobě, jsou kratší než 75 metrů; proto je vnitřní území na obrázku začleněno do souvisle zastavěného území obce. To ale není situace v řešeném případě – vzdálenosti mezi budovami jsou kratší než 75 metrů, pouze pokud je spojíme do kruhu, nikoliv pokud se je pokusíme navzájem propojit skrz prostor, kde se nachází reklamní zařízení. Pro pochopení situace proto považuji za vhodnější poukázat na obrázek č. 4., pod kterým se explicitně uvádí, že spojnice delší než 75 metrů nemá na existenci souvisle zastavěného území vliv. Jak je z obrázku patrné, jedná se také o situace, kdy tytéž budovy již v jiném směru souvisle zastavěné území tvoří.

C. Závěrečné hodnocení

Protože úřady nepřijaly opatření k nápravě pochybení vytýkaných ve zprávě o šetření, vydávám své závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv. Součástí stanoviska je návrh opatření k nápravě.

Vyjádření správních orgánů mě nepřesvědčilo o tom, že se reklamní zařízení nachází v souvisle zastavěném území obce. Jsem toho názoru, že spojnice, které magistrát zakreslil do výřezu z mapy, nejsou pro začlenění předmětného reklamního zařízení do souvisle zastavěného území relevantní.

Uznávám, že měření délky spojnic je odbornou záležitostí a z dostupných elektronických mapových podkladů nemohu vzdálenost určit s jistotou. Nerozporuji také, že spojnice, které magistrát do výřezu z mapy zakreslil, jsou pro vymezení souvisle zastavěného území obce

relevantní.⁴ Rozporuji však, že na základě takto vymezených hranic se reklamní zařízení nachází v souvisle zastavěném území obce.

Uvnitř ohraničeného území se nenachází žádná budova, kterou by bylo možné spojnicemi kratšími 75 metrů propojit s okolním souvisle zastavěným územím obce. V daném prostoru tak, dle mého názoru, vznikla nevelká enkláva, která je souvisle zastavěným územím obce obklopena, není ale jeho součástí.

Nadále jsem tak toho názoru, že vnitřní území, které vzniklo zakreslením spojnic budov kratších 75 metrů, nepatří do souvisle zastavěného území obce.

Správní orgány ve svých reakcích neoznačily žádné relevantní spojnice, které by umožňovaly začlenit předmětné reklamní zařízení do souvisle zastavěného území obce.

Znovu upozorňuji na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 169/2017-90, který stanovuje, že „*vyznačení hranic souvisle zastavěného území obce závisí zejména na konkrétním umístění relevantních budov. Může dojít k tomu, že v i situaci poměrně husté okolní městské zástavby se kvůli absenci budov v určitém směru či jejich vzdálenosti vytvoří prostor, který nebude spadat do souvisle zastavěného území obce.*“⁵

V prostoru, který sám magistrát v mapě vymezil, se nenachází žádná budova, kterou by bylo možné s okolními budovami spojit spojnici kratší 75 metrů, a proto nelze vnitřní oblast považovat za součást souvisle zastavěného území obce.

D. Opatření k nápravě

Oba úřady žádám, aby označily spojnice budov, které jsou relevantní pro začlenění reklamního zařízení do souvisle zastavěného území obce.

V případě, že takové spojnice nenaleznou, Úřadu městské části Prahy 5 navrhuji, aby jako příslušný silniční správní úřad vyzval vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění.

Magistrátu hlavního města Prahy navrhuji, aby v případě, že Úřad městské části Prahy 5 nevyzve vlastníka reklamního zařízení k jeho odstranění, vyzval úřad k zaslání výzvy.

Závěrečné stanovisko zasílám Úřadu městské části Prahy 5 a Magistrátu hlavního města Prahy a žádám, aby mi podle § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv sdělily, zda provedly navržená opatření k nápravě.

Vyjádření obou úřadů očekávám v zákonné lhůtě 30 dnů od doručení stanoviska. Stanovisko zasílám také stěžovateli.

Brno 27. července 2021

JUDr. Stanislav Křeček v. r.
veřejný ochránce práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)

4 Byť jsou spojnice zakresleny bez zvětšení půdorysu o 5 metrů – toto zjednodušení považuji za snahu o jednodušší orientaci v nákresu.

5 Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 5. 2018, č. j. 30 A 169/2017-90, odst. 40.